

BITBURG גרמניה

המסע לביטבורג

לזיכרם:

כמו כל שנה, יצאנו חבורת טייסים
ובנות זוגם למסע טייס (ראלי)
לזיכרם של חברינו,
האחים עודד ויוסי הומל

אז מה היה לנו?

5 מטוסים (2 דו מנועיים ו- 3 חד מנועיים), 24 איש (כולל בנות זוג), 4025 מיילים ימיים, 31 שעות טיסה, 10 ימים והמון המון חוויות טיסה.

כמו כל שנה, גם השנה מצאנו תרוץ ויעד - תערוכת המטוסים Air Show ב BITBURG (EDRB) שבגרמניה, ולא צריך יותר מתירוץ כדי לגרום לנו לטוס 4000 מייל.

חיים דגן ושי בויס אירגנו הכל - תכננו את הנתיב, את הטיולים, מדריכים, מלונות, אישורי נחיתה בכל השדות ועוד ועוד ולנו הטייסים נשאר רק להניע ולטוס.

אז הינענו וטסנו.

המסלול:

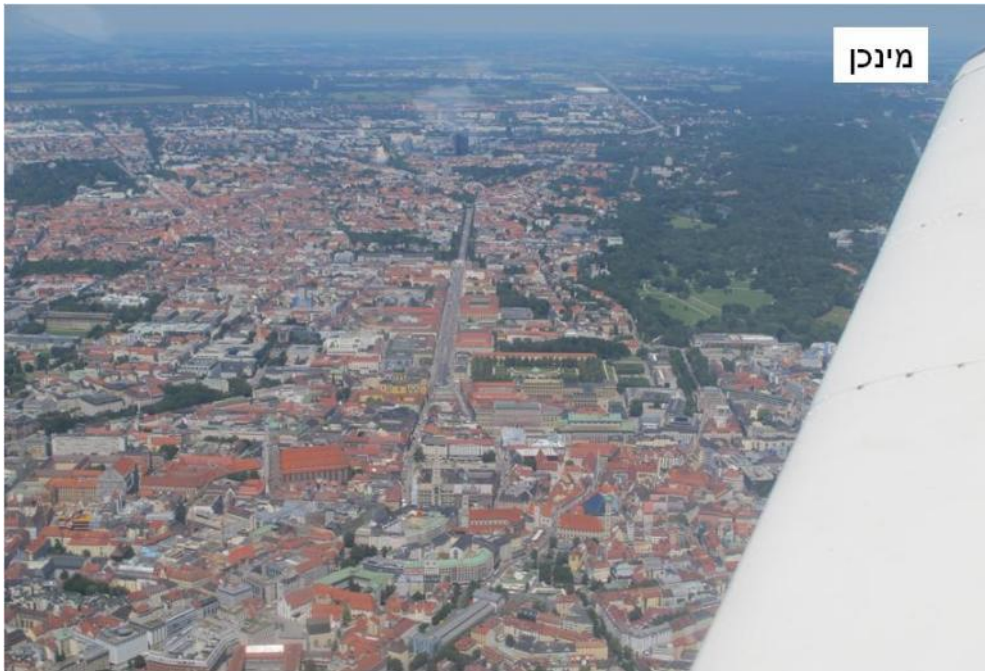
יצאנו מחיפה לרודוס, תדלוק ומרודוס לקורפו ובדרך כמובן לא פוסחים על תעלת קורינטוס שגם השנה נראית כאילו סכין צרה חתכה ביבשה.

למחרת, לג קצר מרודוס לדוברובניק (LDDU) DUBROVNIK. דוברובניק יפה ביותר, עיר עתיקה מוקפת חומה, מסבירה פנים ובעיקר טעימה – הגלידות שם מהטובות בעולם (ואני מעיד על עצמי בצניעות הראויה כמומחה לנושא).

ההמשך טיסה צפונה לכיוון אוסטריה ומעבר האלפים מצידם המזרחי, בגובה כ 10000 רגל מעל פסגות מושלגות,

לקראת העיר לינץ פנינו מערבה לכיוון זלצבורג ומשם מעל העיר מינכן לנחיתה ב AUGSBURG (EDMA) – שדה קטן ולא עמוס כמו מינכן אך קרוב מספיק לעיר (כ 60 ק"מ).

אחרי יומיים במינכן המשכנו מערבה, לג קצר של כשעה וחצי, חצינו את הגבול ונחתנו בעיירה הצרפתית COLMAR (LFGA) עיירה שהיא על דרך היין של מחוז אלזס. טיילנו, טעמנו יין ולמחרת המשכנו צפונה טיסה של כשעה לעיר הגרמנית BITBURG (EDRB) ונחיתה במסלול ארוך במיוחד ששימש בעבר כבסיס חיל אוויר של האמריקאים, עיר שהייתה מלכתחילה התירוץ למסע – כינוס מטוסים Air Show שמתקיים שם מידי שנה. (רציתי לכתוב "אושקוש קטן", אבל זה היה בקושי "אושקוש זעיר זעיר"...).

אחרי שמיצינו את התערוכה, עברנו (במכוניות) לעיר השכנה TRIER בה טיילנו יומיים והיא מהעתיקות בערי אירופה.

מ BITBURG התחלנו במסענו בחזרה למולדת – לג ארוך לאורך צרפת עם הפנים דרומה, נושקים לאלפים הצרפתיים עד הריביירה ומשם מעל הים לנחיתה ב BASTIA (LFKB) אשר בקורסיקה. למרות התאום המוקדם עם השדה לא הצלחנו לתדלק שם ונאלצנו ל"קפוץ בטיסה" כ 20 דקות ל CALVI (LFKC) לתדלוק ומשם, תוך מרוץ עם השמש בלג נוסף לכיוון איטליה, חצינו את המגף מצפון לרומא, תוך התראות חוזרות ונשנות של הבקר "אל תחדור לתחומי.....". ומשם לנחיתה לילה בדוברובניק (LDDU).

לילה אחרון בדוברובניק ולמחרת לארץ בשני לגים – מדוברובניק לרודוס מעל הפולפונז (5 שעות) ועוד קפיצה קטנה מרודוס לחיפה לנחיתה בנמל הבית לפני שהמשטרה נוטשת את העמדה.

סה"כ 4025 מיילים ב 31 שעות טיסה – כייף אמיתי.

מזג האוויר:

בדרך כלל בתקופה זו של השנה הרוחות באזור הים התיכון מעט חזקות יותר מאשר באפריל – מאי וזה אומנם האט אותנו בטיסות מערבה.

באירופה אין ממש קיץ מובהק ונאלצנו לתמרן בין העננים. כלומר לקראת כל טיסה בדקנו לעומק מזג אוויר בנתיב וביעד, הצענו שדות חליפיים, ביצענו תדרוך משותף לכל הטייסים ואפילו לקראת אחת הטיסות תגברנו את אחד המטוסים בטייס משנה מנוסה לתמוך בטייס המפקד (מנוסה אף הוא) שטס כבודד.

לקראת YDRA בדרך לקורינטוס זיהינו מעיין ענן שנמתח לפנינו מימין לשמאל ומאופק לאופק, כשהתקרבו ראינו שזה פס זיהום. ירדנו אל מתחת ל 2000 רגל ועברנו מתחתיו. מאוד משונה לפגוש זיהום מעשה ידי אדם באמצע הים ואפשר להתחיל להבין את הירוקים.

הפתעה במגדל דוברובניק:

מתקרבים לנחיתה בדוברובניק והפקח במגדל בעברית כמעט ללא מבטא זר - "שלום אדוני" ובהמשך עוד ועוד משפטים בעברית. לא ברור למה, אבל כמה מילים בעברית לא צפויה גורמים לחיוך ואפילו להתרגשות בתא.

ויש כאלה שהגיעו לדוברובניק שלא באוויר

ביקור בדכאו:

לפני 30 שנה ביקרתי לבדי בדאכאו, כשיצאתי רציתי לכתוב בספר האורחים "זונות" אבל הייתי צעיר מידי כדי לשחרר ביטוי כזה. הפעם חזר אלי אותו הדחף אבל הייתי בוגר מידי ואחראי מידי ומבין שזה לא יעזור וגם הפעם לא כתבתי דבר וחבל.

הייתה התרגשות בביקור המשותף, טקס קצר שקיימנו באתר ההנצחה היהודי, מילים שהקריאה עופרה, תפילה שנשא אדלר שירת התקווה ודמעות בזווית העין של כולנו.

המשטח הענק שעליו עמדו פעם המוני צריפים נוצץ בחצץ לבן סטרילי ("זונות") ואפילו המשרפות מוצגות כמפעל מאורגן ומתקתק שעשה חסד עם אלפי הגוויות....

פשוט לא נתפש, ואסור שייתפס ואסור שיובן ובוודאי אסור שיישכח.

ועדיין מהדהד בזיכרוני משפט שאמר חבר גרמני לעבודה (ב-1982) "אנחנו עם ממושמע מאוד, אם תהיה לנו עוד פעם מנהיגות לא טובה, זה יכול לחזור על עצמו". האמנתי לו אז ואני מאמין לו גם היום.

מוזיאון התעופה במינכן:

ביקור חשוב לכל חובב תעופה, אוסף מטוסים מתקופת הראשונים

ומטוסים מודרניים יותר

ואמרנו מינכן, אז אמרנו גני בירה:

COLMAR ודרך היין:

קולמר היא אותה עיירה ציורית (כפי שאומרת טטיינה הופמן מהטלוויזיה) שבלב חבל אלזס בצרפת. את העיירה חוצים ערוצי נחל שנותנים לעיירה נופך וונציאני.

התאכסנו במלון בוטיק קטן (וציורי), אכלנו ארוחת ערב אלזסית בליווי מופע ריקודים אלזסי (וטייסינו מסתבר רוקדים לא רע),

טיילנו בסמטאות העיירה, נסענו בנופי דרך היין כשמימין ומשמאל כרמים ירוקים מאופק לאופק, ביקרנו בכפרים (גם הם ציוריים...) שבארובות בתיהם מקננות חסידות וקינחנו במרתף יין בו טעמנו (בלי לבלוע) מיינות החבל. וכמובן הטייסים של הלג הבא לא טעמו ובקושי הריחו.

ולכפריים דרך מיוחדת להודיע על הולדת תינוק חדש בכפר – כאן נולדה התינוקת EVA

אירוע המטוסים Air Show ב BITBURG:

כאמור, ביטבורג הייתה מלכתחילה התירוץ למסע – כינוס מטוסים שמתקיים שם מידי שנה.

האירוע מארגן ע"י החברה האנגלית AviationExpo, אך השנה, אולי בגלל הרוחות והעננות הגיעו הרבה פחות מבקרים מהצפוי וכנראה גם פחות מציגים והאירוע היה מאכזב ואפילו די עלב. צפינו לראות מאות מטוסים חונים בחנייה ואפילו הזהירו אותנו שנאלץ לחנות על הדשא, אך בפועל היו כ- 20 – 15 מטוסים בתצוגה ומספר דומה של מטוסי אורחים ואנחנו ביניהם.

כך נראה משטח המטוסים ממגדל הפיקוח

המטוסים שלנו בחנייה

שורת המטוסים שהשתתפו בתצוגה האווירובטית

ותצוגה אווירית

חווייה אנתרופולוגית - גרמניה נגד יוון בכדורגל ואנחנו ב TRIER:

טרייר הינה אחת הערים העתיקות בגרמניה אבל אנחנו הגענו אליה בערב בו גרמניה שיחקה נגד יוון במסגרת משחקי היורוליג, כל העתיקות נשכחו ואנחנו חווינו בה חווייה אנתרופולוגית יוצאת דופן.

כל העיר הפכה לגן בירה אחד גדול, משובץ במסכי טלוויזיה ענקיים, בימות בידור עם מערכות הגברה ומנחים המלהיבים את הקהל המשולהב והטעון בירה והכל צפוף צפוף. כל התרחשות על המסך לוותה בשאגות התלהבות ואנחנו משקיפים מהצד (נראה קצת מעיק להתערב בתוך הקהל המקומי) בהשתאות על ההפנינג הגרמני הזה. מזל שגרמניה ניצחה באותו ערב.

קו מג'ינו:

הגבולות מיטשטשים כשמטיילים באזור צרפת / גרמניה / לוקסמבורג וכך מצאנו את עצמינו עוברים מגרמניה ומגיעים לצרפת לביקור באחד הביצורים התת קרקעיים של קו מג'ינו - קו של ביצורים תת קרקעיים שבנו הצרפתים לאורך מאות קילומטרים לקראת מלחמת העולם השנייה כהגנה בפני פלישה גרמנית. כל מבצר (או מעוז בלשון קו בר-לב שלנו) איש כ 1000 לוחמים ששהו בו בצורה סגורה ובלתי תלויה במשך חודשיים. הקו לא עזר לצרפתים כי הגרמנים עקפו אותו אבל אנחנו זכינו לביקור מאלף ומחכים.

לדברי המדריך אנחנו כנראה הקבוצה הישראלית הראשונה שביקרה בקו.

תקלות:

- תדלוק ב BASTIA שבקורסיקה – בדרכנו חזרה היינו מתואמים לנחיתת תדלוק בבסטייה בדרכנו לדוברובניק לחניית לילה. הגענו מצפון, חלפנו את ההרים שמצפון לבסטייה ובהנמכה חריפה נחתנו כולנו בבסטייה כדי לגלות שעמדת התדלוק אינה מתפקדת (חסר חשמל ???). אחרי כשעתיים כשהבנו שהחשמל לא יגיע באותו יום, התקפלנו וטסנו כ 20 דקות מערבה לעיר CALVI (בה ביקרנו שנה קודם) ושם תידלקנו.
- פה ושם היו עוד כמה תקלות אבל לא משהו שאי אפשר היה לתקן עם מברג.

ומסמר הטיסה –אני שותה מבקבוק הפלסטיק שלי מי קרח קפואים ודני מסביר לנו כמה זה לא בריא להקפיא מים בבקבוק פלסטיק ואז שי מסכם: "אנחנו עם מנוע אחד בגובה 9000 רגל מעל הים ולך נראה מסוכן לשתות מבקבוק פלסטיק????"

זהו, נגמר, נחתנו בשלום ומלאנו מצברים לעוד שנה.